

Bilag 3.

MINISTERIET FOR STATENS LØNNINGS- OG PENSIONS-VÆSEN

Den 20. november 1968.

I skrivelse af 7. november 1968 har udvalget udbedt sig oplysning om, hvorvidt adgangen til ved tjenestemandsansættelser at tage forbehold for så vidt angår stillingernes arbejdsmæssige indhold og andre forhold beror på særlig hjemmel eller gældende praksis.

Samtidig har udvalget ønsket belyst, om det ved anvendelse af denne fremgangsmåde kan sikres, at der ikke ved udnævnelser i stillingerne på normeringsloven for 1968-69 skabes hindringer for eventuelt at indføre et såkaldt enhedsværn eller for eventuelt at sammensmelte ligningsorganer, kontrolorganer eller opkrævningsorganer under finansministeriet (skattevæsenet og toldvæsenet).

I denne anledning skal man meddele, at den lovmæssige adgang til at foretage ændringer i tjenestemandstillingerens arbejdsmæssige indhold og andre forhold er fastsat i lønnings- og pensionslovens § 4, der siger følgende:

„Enhver tjenestemand er pligtig at underkaste sig de forandringer i hans tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som måtte blive bestemt, uden at det er fornødent, at noget dertil sigtende forbehold er optaget i hans ansættelsesbrev.“

Efter gældende ret har staten som arbejdsgiver således adgang til også imod tjenestemandens ønske at ændre vedkommende tjenestemandstillings omfang og beskaffenhed. Adgangen til ensidigt at ændre tjenestemandstillingen er dog ikke ubegrænset. Hvis ændringen antager karakter af forflyttelse, kan tjenestemanden reagere ved at kræve sig afskediget med pension i stedet for at blive i den ændrede stilling.

Det er ikke muligt præcist og med virkning for alle tjenestemandstillinger at fastlægge, hvornår en ændring må anses for forflyttelse. Når begrebet forflyttelse anvendes som en begrænsning i arbejdsgiverens adgang til at ændre en tjenestemandstilling, antager det karakter af en såkaldt standard. Heri ligger, at anvendelsen af reglen i det enkelte tilfælde indeholder et vist skøn.

Ved udøvelsen af dette skøn må en række momenter tages i betragtning, og det er af stor betydning, hvilke ændringer en tjenestemand burde have forudset, enten fordi disse er udslag af en almindelig samfundsmæssig udvikling, eller fordi beskrivelse af stillingen i lovregler, opslag eller ansættelsesbrev har gjort det klart for vedkommende, at han måtte forudse visse slags ændringer.

I praksis er der ret stor forskel fra tjenestemandsområde til tjenestemandsområde på, hvornår en ændring har karakter af forflyttelse.

For at tilvejebringe bedre muligheder for at gennemføre påtænkte eller planlagte administrative omlægninger tages der derfor undertiden ved besættelsen af ledige stillinger forbehold ved opslaget og i ansættelsesbreve. Herved udvides grænsen for de ændringer, tjenestemanden må forudse, men det er samtidig klart, at den lovfæstede beskyttelse mod forflyttelse ikke kan elimineres ad denne vej, og man kan næppe herved nå længere end til at tage konkrete, definerede forbehold om ændringer.

Den endelige stillingtagen til spørgsmål om forflyttelsesgrænsen henhører under domstolene.

I overensstemmelse med de gældende forhandlingsregler tager vedkommende styrelser initiativ til forhandling med tjeneste-